

Има ли библиотекара у библиотекама?

Драгана Сабовљевић
Градска народна библиотека „Жарко Зрењанин“, Зрењанин
dragana.sabovljevic@gmail.com

Тема 35. броја *Читалишта*: ко је запослен у библиотекама, логичан је наставак оне из мајског броја, о стручним звањима у библиотечно-информационој делатности. Такође је наставак и теме Библиотекарство у Србији: законодавни оквир и пракса (бр. 29, новембар 2016), али и оне из далеке 2010 (бр. 16, мај), о високошколском образовању библиотекара. Овај низ, који се бави болном тачком струке – професионализацијом кадра запосленог у библиотекама, говори заправо о великом броју нерешених питања која се понављају сада већ деценијама: Ко ради у библиотекама? Које професије су најзаступљеније? Који профили запослених из читаве палете нових занимања би били пожељни за даље унапређење библиотечно-информационе делатности? Питања нерационалног запошљавања, као и подједнако нерационалне забране запошљавања, задиру већ у неке друге теме које није било могуће отворити, јер би изашле из оквира научног приступа и зашле у поље дневне политике.

Тако, Тему овог броја *Читалишта* чине три рада. Анђела Стошић и Ана Ђорђевић урадиле су анализу образовне структуре запослених у јавним библиотекама Србије. Ауторке – докторанткиње на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду – пружиле су нам, са једне стране, охрабрујући податак да тренутно највећи број библиотекара има високу стручну спрему, а са друге, да је од тога тек нешто више од 10% дипломираних библиотекара. Прецизније – библиотекара који су формално образовање стекли на катедрама у Београду и Сомбору, пошто су, по Закону о библиотечно-информационој делатности, дипломирани библиотекари сви они који положи стручни испит у Народној библиотеци Србије и/или Библиотеци Матице српске – нема разлике. Још више би, међутим, требало да уплаши податак о поразно малом броју младих људи који се запошљавају у библиотекама. Уз највеће поштовање према кадру средњих година који је професију унапредио у претходних неколико деценија, поставља се питање коме пренети своја знања и искуства.

Следи чланак Карле Селихар и Жељка Вучковића о Катедри за библиотекарство на Педагошком факултету у Сомбору, који описује њен наставни програм, али, много значајније, говори о бризи предавача о могућностима запослења академских грађана које образују.

Желећи да прикажемо и тренутно стање у региону, обратили смо се Саша Мадачком са Универзитета у Сарајеву. Добили смо рад о кадровској политици транзиционог библиотекарства на Балкану, приказаној кроз призму стратегије Међународне федерације библиотечких асоцијација и установа за период 2019–2024, заснован на теорији „магијског реализма“ и подацима из истраживања стања библиотека основних и средњих школа у Кантону Сарајево. Потпуно нетипично за његове духовите написе – успео је да нас растужи.

Можда нисмо довољно јасно одговорили на питање ко ради у библиотекама у Републици Србији и Босни и Херцеговини, али смо дошли до закључка о томе ко не ради – они који су се школовали за занимање које сви толико волимо и којем смо толико посвећени. Они, нажалост, одлазе у иностранство или раде у call центрима.